

Sygn. akt IV KO 40/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **E. M.**

skazanej z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozważeniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 1 czerwca 2016 r.

kwestii przyjęcia wniosku skazanej o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 18 lutego 2010 r., sygn. akt II AKa 210/09,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 30 czerwca 2009 r., sygn. akt II K 3/09

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 426 § 1 in fine k.p.k. od orzeczeń Sądu Najwyższego nie przysługuje środek odwoławczy, chyba, że ustawa stanowi inaczej. Jakkolwiek art. 543 § 3 k.p.k. przewiduje możliwość złożenia zażalenia na postanowienie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienia postępowania z uwagi na oczywistą bezzasadność tego wniosku, regulacja ta ma charakter ogólny, nie jest więc przepisem szczególnym, wprowadzającym na zasadzie wyjątku możliwość złożenia

środka odwoławczego od orzeczenia wydanego przez Sąd Najwyższy. Jeżeli ustawodawca wprowadza taką możliwość, wyraźnie przewiduje, że dopuszczalne jest złożenie środka odwoławczego od orzeczenia Sądu Najwyższego (por. np. art. 538 § 2 zd. 2 k.p.k.)

W tej sytuacji, z uwagi na treść art. 430 § 1 k.p.k. w związku z art. 429 § 1 in fine k.p.k. należało pozostawić bez rozpoznania zażalenie skazanej E.M. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2016 r., sygn. akt IV KO 40/16 o odmowie przyjęcia wniosku tej skazanej o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 18 lutego 2010 r., sygn. akt II AKa 210/09 uznając, że zażalenie to jest niedopuszczalne z mocy ustawy.